

רים, היא שהוא הקפיד על נוחיות המיקרים ולא על נוחיות האישית. מלבד מיקרה 5, עליו נעמוד בהמשך הדברים, התנהל מעשה האונס כך, שהאלגנטי היה שוכב על קורבנותיו, ולא בשום צורה אחרת. הכנת המצע הנוה, בחירת הענפים, ואף נמצאו במקום שבריי-ענפים אותם פסל האלגנטי מלהיות חלק מהמצע, מעידים על כך כי הוא רצה שלקורבנותיו יהיה נוח, ובעיקר על רצונו כי גם הן, למרות העובדה שמדובר במיקרי אונס, תהנינה מעצם המישגל.

„להנחה זו יש לנו ראייה נוספת. מלבד לגבי מיקרה 6, המיקרה שבו היתה הנאנט זרה ולא ידעה עיברית, הקפיד האלגנטי לנהל עם המיקרים לאחר המעשה, שיחות, יחסית ארוכות. חלק ניכר משיחות אלה, שיוזמו כולן על-ידי האלגנטי עצמו, היה סביב נושא ההנאה המינית של המיקרים.

האלגנטי התעניין במיוחד אם המיקרים נהנו מהמשגל עימו, לא גילה סימני זעם, כפי שאפשר היה לצפות מאנס, כאשר המיקרים אמרו לו כי הם לא נהנו. הוא שמח במיוחד במיקרה 2, כאשר בשיחה ביניהם, טענה המיקרה כי היא לא נהנתה רק משום שהיה זה מעשה אונס, ולא מגע מיני מרצונה החופשי. נראה כי הוא תלה את חוסר-ההנאה במגע המיני עימו בנסיבות, כלומר בעובדת האונס, ולא באי-יכולתו לספק אשה. הוא חזר ושאל, בעיקר במיקרה של הילדה בת ה-13, עליו נעמוד בהמשך הדברים, אם הוא לא הכאיב, וכאשר במיקרה 2 הוא קיבל תשובה כי אכן הכאיב, טענה המיקרה בשיחה עמו כי היא יכלה להבחין בנימה של כאב בפניו לשמוע תשובתה החיובית. לדבריה, רוחת אלגנטי כאשר היא הסבירה לו שהכאב הוא נפשי בגלל הכפייה ולא פיזי.

את העובדה שהאלגנטי היה נוהג להתנצל, לאחר המעשה, אם כי בוודאי גם לפני המעשה, בפני קורבנותיו על העובדה שהוא אונס אותן, יש לתלות באותן סיבות. אין ספק כי האלגנטי מתנצל מראש, עוד

שהוא קיים עימם. הכוונה היא שהמגע המיני או האונס, והאלגנטי השתמש במילה אונס, בכל המיקרים, הוא המר שך של מערכת יחסים, אשר באותם רגעים נראו למיקרי רים כארוכים הרבה יותר מאשר מיספר הדקות שהן בילו במחיצתו. המשך זה הייב היה כביכול להביא למגע מיני, ורק סירובה של האשה גרם לכך שזה יהיה אונס. בשיחה מסוימת הצליח האלגנטי לתת למיקרים את ההרגשה של מחויבות מסוימת כלפיו ולחילופין את ההרגשה כי במיקרה הזה, בניגוד למיקרי אונס עליהן הן שמעו, קראו בעיתונים, או ראו בסריטי הקולנוע, אין האסון גדול כל כך. העובדה כי האלגנטי לא השתמש בכוח פיזי ולא

אחד הכשרונות הגדולים ביותר של מישטרת מחוז תל-אביב בשנים האחרונות, הוא חוסר היכולת שלה לכווד, או אפילו להגיע לקירבתו, של מי שמכונה בלשון המישטרה האנס האלגנטי, ועל-ידי העיתונות, האנס המתנצל, או האנס המנומס. משך שנה וחצי מסתובב אדם בן 35 חופשי, כשהוא עורך מעשי אונס, בעלי איפיו-ננים מיוחדים ובאתרים קבועים, בזמנים הנוחים לו. פוגע בנשים ולועג למישטרה, מבלי ששוטרי הביטוח הכללי ביחידה המרכזית (המדור המרכזי) של מישטרת מחוז תל-אביב יצליחו לשים עליו את ידם. נראה כי מעולם לא הקדישה המישטרה מאמצים כה

האנס האלגנטי

לפני המעשה, וכי זה נשמט מזכרונו של הנאנט, בגלל המתח הנפשי שהן היו בו באותם רגעים. המיקרים זוכרות היטב את העובדה שהוא התנצל, ואף הביע חרטה, לאחר המעשה.

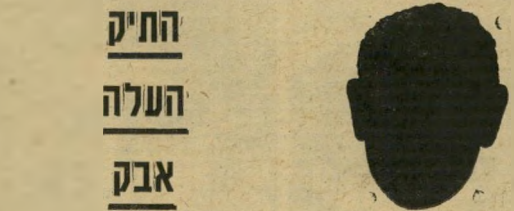
אחת ההנאות המרכזיות של האלגנטי, בכל הנוגע לענייני מין, היא להוכיח את יכולתו המינית, שמאוחר יותר נבחין כי היא מוגבלת, ובעקבות זה, וכראייה לכך, את יכולתו לגרום הנאה לאשה, אין לנו ספק, ועל כך נעמוד בהמשך הדברים, כי המניע שלו למעשי האונס היא הרצון „לאסוף הוכחות“ ליכולתו בשטח המיני, שהביטוי לכך לגביו היא לא הסיפוק העצמי, אלא היכולת לגרום נחת מינית לאשה עמה הוא מקיים את המגע.“ שלושה שבועות אחרי אונס העובדת-הסוציאלית, שוב ניגש האנס האלגנטי אל אשה בתחנת הרכבת של צפון תל-אביב, קשר עמה שיחה והוביל אותה אל המצע שלו תחת גשר נתל-אילון, הפעם היתה הקורבן אשה בת 35, נאה מאוד, אשר להפתעת חוקרי המישטרה לא התגוררה בגבעתיים, אלא פותתה ממש על ידי האנס לבוא עמו, כפי הנראה לצרכי בילוי. האנס הפעיל עליה שוב את הטכניקה המפורסמת שלו, אשר פורטה בדו"ח לגבי הנאנט הראשונה. בגלל גילה המבוגר יחסית, ובגלל העובדה שהיא מורה, נקשרה בין השניים, לאחר האונס, שיחה ארוכה במיוחד, אשר סיפקה חומר רב למכני הדו"ח. כתובים הפסיכולוגים המישטרהיים:

„מיקרה 3 היתה לנו לעור רב, בעיקר לביטוס השערוני חינו בעקבות השיחות אותן ניהלנו עם מיקרים אחד ושניים. ההשערה שלנו לגבי הנוחיות אותה רוצה לגרום האלגנטי למיקרים, התחזקה עוד יותר בעקבות העובדה שחוקרי המישטרה מצאו קרטונים חדשים ונקיים במצע בו השתמש בפעם זו האלגנטי, וכן שברי ענפים אשר העידו על כך שהוא הכין מצע חדש, ולא השתמש במצע הקודם שלו.

„מיקרה 3 אף שמה לב לכך שבגדיו היו נקיים, וכן גם תחתוניו, היא שמה לב כי הוא הקפיד להתלבש מיד לאחר המעשה, וכי הוא הניח את בגדיו כמעט כמו בבית, בארון, מסודרים כאשר התפשט לפני המעשה. במיקרה של המורה, גילתה המורה התנגדות לאלגנטי לדבריה באמצעים פסיכולוגיים, התנגדות אשר הביאה את האלגנטי לאיים עליה קצת יותר מפורשות. הוא אמר את בוודאי קראת על זה בעיתונים, אם התנגדי לי זה לא ייגמר טוב כמו בפעמים הקודמות, הוא סיפר לה, לאחר המעשה, את תולדות המיקרים הקודמים שלו וטען כי הן נהנו מהמגע עמו, תוך שהוא חוקר אותה אם היא נהנתה. לדברי מיקרה 3 היא היתה קורבן האונס הרביעי שלו בחודשים האחרונים, וחוקרי המישטרה אינם יודעים, במידה ודבריו נכונים, אם אשה אחת או שתיים לא התלוננו. ייתכן והאלגנטי טעה באומרו שבשבועות האחרונים, והוא כלל גם את המיקרה שהיה המישה חודשים קודם לכן (מיקרה 1), ואז ברור כי אשה אחת בלבד לא התלוננה עליו, או שהוא 'מחק' את המיקרה הראשון ואז לא שתיים שלא התלוננו. יש להניח כי היה לפחות מיקרה אחד בו לא התלוננה האשה על שנאנסה. העובדה

באיומים מפורשים, הוציאה אותו ממעגל האנסים הסטנדרטיים והמקובלים בתודעת המיקרים שלו, בעיקר בנו של מיקרה 1.

„התחושה השנייה של מרבית המיקרים היתה תחושה של חוסר ברירה. למרות התכונות העדינות אותן גילה האלגנטי, או נכון יותר עורר אצל המיקרים, הוא עורר בשלבים מסוימים, בגלל אותו שקט שלו והאלגנטיות אותה הוא גילה, הרגשה של חוזק ושל נחישות-החלטה לגבי ביצוע המגע-המיני. הוא לא היה זקוק להשמעת איומים, מלבד דקות ספורות לפני האונס עצמו, כאשר מיקרה 1 ניסתה לגלות התנגדות, ועל-פי השיחה עימה, היא עצמה הודתה כי ידעה שלא תהיה בה תועלת וכי לפי דבריה הסירוב היה, לצאת ידי חובה לעצמי, גם אז, האיום שלו היה סממי ועד כמה שאפשר לכנותו במצב זה, תרבותי, והוא רק אמר למיקרה 1 שאם היא לא תסכים, יהיה רע וכואב.“

התיק
העלה
אבק

באמצע חודש אפריל פעל שוב האנס האלגנטי באותו מקום. עובדת-סוציאלית צעירה מגבעתיים פגשה בו בתחנת הרכבת ופותתה על-ידי לבוא עימה. הפעם, לאחר שניקשרה השיחה בין השניים, לא הציע לה האנס האלגנטי טרמפ במכוניתו, אלא רק ללוותה ברגל לביתה שבגבעתיים. התסריט היה העתק כמעט מדויק של מיקרה האונס הראשון. העובדת הסוציאלית הובלה אל מתחל לגשר נתל-אילון ושם נאנסה. אלא שהפעם השתכלל האנס האלגנטי, במקום המתין לצעירה מצע של קרטונים, אשר היו מונחים על משטח ענפים רך ונוח. „השיחה“ של הפסיכולוגים עם הנאנט השנייה, או כפי שהם מכנים אותה המיקרה השני, היתה בעלת ערך רב לצוות הפסיכולוגים, בעיקר בגלל חוש האבחנה המיוחד של העור-בדת הסוציאלית, לגבי פרטים קטנים, אלה איפשרו לפסיכולוגים ללמוד יותר ויותר את אופיו של האנס. כתובים הפסיכולוגים בדו"ח שלהם:

„התכונות אשר האלגנטי גילה במיקרה 1, נראו על פני השטח שוב במיקרה זוה, יש לו חולשה מיוחדת לסדר ולנקיון. על פי דבריה של מיקרה 2, ועל פי החומר שנאסף על-ידי החוקרים, התברר כי האלגנטי השקיע מאמץ מחשבתי וזמן רב בהכנת המצע, עליו הוא היצע את האיננס שלו. היה עליו ללכת מרחק ניכר כדי להביא את הענפים בהם הוא ריפד את תחתית המצע, והוא גם ברר אותם בקפדנות. ההנחה שלנו, בעיקר לאור האופן שבו הוא ביצע את המגע המיני עם המיקר-

רבים כדי לאתר אנס. בנוסף לעשרות מעקבים על חשרי דים-בכות, הנחת מארבים, גיוס כל המודיעים המישטרהיים ועיון בתיקיות בתיחולים לחולי-נפש, הרכיבה המישטרה צוות, שכלל בתוכו פסיכולוגים ופסיכיאטר אחד, אשר הכין דיווח-שבון ארוך ומפורט על אופיו, דרכי פעולותיו ותח-יוות לגבי פעילותו בעתיד של האנס האלמוני. דיווח-ש-בון זה הורכב לאחר שיחות עם הרשימה הארוכה של קור-בנות האונס, ביניהם אף שוטרת שכמעט ונאנסה על-ידי-בעת ששימשה כפתיון.

האנס האלגנטי החל את פעילותו בחודש דצמבר 1976, לפני שנה וחצי, אשה בת 30, אשר לא נחשבת על-ידי חוקרי המישטרה, על-פי הדו"ח כ„חתיכה“, בפגשה עימו בתחנת-הרכבת של צפון תל-אביב, בסוף רחוב ארלוזורוב, רוב, מאז ועד לפני כשבועיים, היה איזור זה הבסיס למרבית פעולותיו של האנס.

בין השניים נקשרה שיחה, במהלכה סיפרה האשה לאנס האלגנטי כי היא צריכה להגיע לגבעתיים. הוא הציע לקחת אותה במכוניתו, אשר לדבריו חנתה מהעבר השני של דרך פתח-תקווה.

האנס הציע מסלול מקוצר, מתחת לגשר של נתל-אילון, למרות השעה המאוחרת, תשע בלילה, ולמרות החשכה, לא חששה משום-ימה האשה מהגבר אותו הכירה רק כמה דקות קודם לכן.

כתובים הפסיכולוגים המישטרהיים בדו"ח שלהם:

„ה אלגנטי הוא בעל הופעה משכנעת יותר מאשר קורבנותיו, וזאת אנו קובעים בעיקר על פי השיחה הממר שכת-יחסית שהיתה לו עם המיקרה הראשון, של אדם נבון, בעיקר בכל הנוגע לקשריו עם נשים, טיפוס של מי שמחפש אם אצל כל אשה בה הוא פוגש, תחילה היתה הנטייה בצוות לאמץ תכונות אלה אצל האלגנטי, וכן אמנם הדבר היה נעשה על סמך הנתונים של המיקר רך הראשון, אולם לאחר חקירות המיקרים הנוספים, בתנאי אמנם שכל המיקרים המיוחסים על-ידי החוקרים לאותו אדם, הם אכן של אותו אדם, הגענו למסקנה כי אופן התנהגות זה הוא העמדת פנים מתוכננת של האלגנטי, או לכל היותר, העמדת פנים בלתי מודעת, הנוקטת על-ידי רק במיקרים שבהם הוא עומד לבצע מיקרי איננס. מבלי שהאלגנטי כלל חש בכך.“

כאשר הגיע זוג המכרים החדש אל מתחל לגשר נתל-אילון, הודיע האנס האלגנטי למלווה שלו כי הוא עומד לבצע בה מעשה אונס. הוא לא שינה את התנהגותו ואת גובה או צליל קולו, מה שגרם לנאנט שלא להיבהל ולא לקרוא לעזרה. מסביר זאת הדו"ח של הפסיכולוגים: „האלגנטי הצליח לתת למיקרה הראשון, ולאחר מכן הבנו כי גם למרבית המיקרים האחרים, שתי תחושות מנוגדות, אם כי בקונסטלציה הנפשית אליהן הוא הביא את המיקרי-רים, מובנות ומשלימות זו את זו. התחושה הראשונה היא של המשכיות טבעית כמעט למערכת היחסים הקצרה